

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122499498
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hrehová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:6122499498.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Hrehovou v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, právne zast. KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 892 proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, XXX XX C. XXX, v konaní zaplatenie 1.080,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica ako upomínacom súde domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.080,01 Eur, zmluvný úrok 189,64 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.080,01 eur od 30.09.2014 do zaplatenia a zároveň, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Predmetnú žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 28.05.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému finančné prostriedky v celkovej výške 2.000 eur. Keďže žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy riadne a včas nespĺnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery ku dňu 16.05.2014. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bolo dojednané Uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok nespĺnil. Súčasťou Uznania dlhu je vyhlásenie žalovaného, ktorý svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznal čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 24 % ročne. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020, 5Cdo/73/2020, 3Cdo/113/2019, 1Cdo/108/2020 z ktorých je podľa žalobcu zrejmé, že po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Žalobca zároveň poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017, Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.06.2017, podacie hárky, Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2009, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky,

Výpis z úverového účtu žalovaného, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 30.04.2014, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.05.2014, predžalobnú výzvu zo dňa 31.10.2018 ako aj uznanie dlhu zo dňa 13.06.2014 a 10.09.2014.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz sp.zn. 21Up/1254/2022 zo dňa 07.02.2023, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť. Po oznámení uvedenej skutočnosti, žalobca súhlasil s pokračovaním v konaní a postúpením veci tunajšiemu súdu podľa § 10 zákona č. 307/2016 Z.z.. Dňa 04.05.2023 bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

5. Následne tunajší súd vyzval žalobcu, aby vyjadril k tej skutočnosti, že zmluva o úvere zo dňa 28.5.2009 obsahuje nesprávne určenú výšku nákladov, ktorú je spotrebiteľ povinný uhradiť veriteľovi, pričom táto je určená v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho ide o neplatné dojednanie uvedenej náležitosti, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že žalovaný podľa predložených listinných dokladov uhradil právnenmu predchodcovi žalobcu sumu 2.627,50 Eur.

6. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 05.06.2023 uviedol, že výška nákladov bola určená na základe rozpisu splátok, resp. kalkulačky na výpočet RPMN, ktorú priložil. Žalobca poukázal na to, že posledné splátky sú v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Žalobca pred poslednou celou splátkou /v tomto prípade 67. splátka/ zaslal žalovanému informáciu o výške poslednej splátky, čiže ak posledná /68.-ma/ splátka je vo výške 19,48 Eur, tak žalobca zašle pred jej splatnosťou žalovanému list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Uvedené je práve z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, pričom samotný žalovaný si v žiadosti má možnosť zvoliť výšku úveru ako aj dobu splácania úveru v rokoch a z dôvodu, že výška mesačnej splátky /bez poistenia/ je zaokrúhľovaná na celé eurá.

7. Žaloba bola žalovanému doručená vyvesením na úradnej tabuli tunajšieho súdu ako aj na webovej stránke tunajšieho súdu období od 11.05.2023 do 26.05.2023, pričom žalovaný v súdom stanovenej 15 dňovej lehote na vyjadrenie sa k žalobe, žiadne vyjadrenie súdu nedoručil.

8. Súd vykonal dokazovanie, pričom z predložených listinných dokladov mal za preukázané, že medzi právny predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s. – ďalej aj ako dodávateľ) a žalovaným (ďalej aj ako spotrebiteľom) došlo dňa 28.05.2009 k uzatvoreniu zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa dodávateľ zaviazal, že poskytne za podmienok dohodnutých v tejto zmluve a spotrebiteľ sa zaviazal, že poskytnutý úver vráti, zaplatí úroky, poplatky a splní ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok pre úver – dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva. Z bodu 2 predmetnej zmluvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.000 eur s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 24 % ročne, pričom žalovaný sa zaviazal uhrádzať mesačné splátky vo výške 54 Eur. Žalovaný sa zaviazal predmetné splátky uhrádzať od 24.6.2009, kedy sa stala splatnou prvá splátka úveru a zaviazal sa uhradiť 70 mesačných splátok. RPMN banky bola stanovená vo výške 27,88 %.

9. Podľa článku 5 bod 5.3 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička – šikovná rezerva, v prípade omeškania so splácaním splátok klientom, je banka oprávnená úročiť nezaplatené dlžné splátky sankčným úrokom vo výške stanoveným v Oznámení, a to až do času úplného splatenia omeškaných splátok.

10. Keďže žalovaný sa omeškal s úhradou dojednaných splátok úveru, právny predchodca žalobcu ho vyzval listom zo dňa 30.04.2014, označeným ako Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru, aby uhradil svoje záväzky plynúce zo zmluvy o úvere vo výške 539,96 Eur, z čoho omeškaná splátka predstavovala 504 Eur, poplatky 35,96 Eur. Zároveň ho upovedomil, že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, veriteľ bude oprávnený požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Nakoľko však žalovaný ani po predmetnej výzve dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 16.05.2014 mu oznámil, že došlo k predčasnému zosplatneniu úveru ku dňu 16.05.2014, v dôsledku čoho jeho dlh predstavuje sumu 1.472,54 Eur, z čoho istina predstavuje sumu 1.080,01 Eur, úrok 353,25 Eur a poplatky za upomienky 39,28 Eur. Oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru bolo žalovanému doručované doporučenou zásielkou na adresu, ktorú uviedol veriteľovi v zmluve o úvere a zároveň, ktorá

bola aj adresou jeho trvalého pobytu. Zásielka sa právnomu predchodcovi žalobcu vrátila s poznámkou neprevzatá v odbernej lehote. Žalobca súdu zároveň doložil uznanie dlhu, ktorým žalovaný uznal dlh vo výške 1479,46 Eur s príslušenstvom ako aj uznanie dlhu zo dňa 10.09.2014, ktorým žalovaný uznal dlh vo výške 1.434,08 Eur s príslušenstvom.

11. Listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 19.06.2017 bol žalovaný informovaný o postúpení pohľadávky spoločnosti Poštová banka, a.s. voči nemu ako dlžníkovi zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.05.2009 v celosti na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom.

12. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou, a.s. a BENCONT COLLECTION, a.s. zo dňa 13.06.2017 je zrejmé, že Poštová banka, a.s. postúpila na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere.

13. Takto ustálený skutkový stav súd právne posúdil tak, že na vec aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

19. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru, účinná v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere, t.j. dňa 28.5.2009, bola obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

23. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že zmluva, uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľská zmluva, na ktorú je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľov ako aj ustanovenia zákona č. 258//2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa, a teda skúmal, či žalobcom predložená zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré vymieňuje ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., pričom dospel k záveru, že v predmetnej zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške nákladov, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť, nakoľko v zmysle predloženej zmluvy sa žalovaný zaviazal predmetný úver uhradiť v 70 mesačných splátkach po 54,- Eur, teda zaviazal sa žalobcovi zaplatiť sumu 3780,- Eur, v dôsledku čoho pri úvere vo výške 2000,- Eur by celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 1780,- Eur, pričom v zmysle uvedenej zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi iba sumu 1697,15 Eur. V dôsledku uvedeného je nevyhnutné konštatovať, že zmluva o úvere obsahovala buď nesprávne uvedený počet splátok, resp. ich výšky alebo nesprávne uvedenú celkovú výšku nákladov, ktorú sa spotrebiteľ zaviazal veriteľovi uhradiť. Uvedenie ktoréhokoľvek z týchto údajov v nesprávnej výške spôsobuje, že veriteľom poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. V tejto súvislosti tunajší súd poukazuje na body 17 a 18 rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/74/2018 z 25.3.2019, kde odvolací súd dospel k totožným záverom, na aké poukázal tunajší súd vo vyššie uvedenom odôvodnení.

25. Pri závere o absencii, resp. nesprávnom uvedení náležitostí, uvedených v § 4 ods. 2 písm. j/, resp. i/ u zákona č. 258/2001 Z.z. majúcich za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, je treba vychádzať z toho, že žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru t.j. sumu 2000 Eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi 2627,50 Eur, čo vyplýva z podaní žalobcu, preto má súd za to, že žalobcom poskytnutý úver preplatil.

26. Čo sa týka predložených uznaní dlhu a to zo dňa 10.9.2014 a 13.6.2014, súd tieto právne úkony vyhodnotil ako neplatné a to práve s odkazom na ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, najmä s ustanovením na § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca žalobcu predložil žalovanému uznanie dlhu, ktorým mal žalovaný uznať dlh v sume, určenej veriteľom, pričom tento neprihliadal na fakt, že predmetný úver bol bezúročný a bezpoplatkový a žalovanému boli predložené uznania dlhu v sume, ktorá obsahovala aj úroky z úveru, čo vyplýva z predmetných listinných dokladov, pričom z týchto listinných dokladov nevyplýva súdu, že by veriteľ na túto skutočnosť dlžníka ako spotrebiteľa upozornil, teda veriteľ využil inštitút uznania dlhu, v dôsledku čoho umožnil žalovanému, aby tento uznal dlh v sume, ktorá sa prieči zákonu, čím sa snažil obísť možnosť súdu preskúmať dôvodnosť ním uplatňovanej sumy. Poukazujúc na uvedené, súd vyhodnotil predmetné právne úkony, ktorými žalovaný uznal dlh žalobcu za neplatné.

27. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto by mu vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému žiadne trovy konania

v súvislosti s predmetným konaním nevznikli, súd aplikujúc čl. 17 Základných zásad Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko uvedené zodpovedá zásade hospodárnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.